

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 13 lutego 2014 roku powodowa (...) Spółka z o.o. w G. żądała zasądzenia od pozwanego Z. K. kwoty 28.240,13 EUR wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podano, że pozwany wykonywał zlecenie przewozu mięsa mrożonego z powodowej spółki do kontrahenta powodowej spółki do Finlandii. Ponieważ podczas przewozu nie zachowano odpowiedniej temperatury w transporcie, mięso uległo zepsuciu i nie nadawało się do sprzedaży do produkcji żywności, wobec czego strona powodowa poniosła szkodę której wyrównania domaga się w pozwie (pozew k. 2 – 8).

W dniu 26 lutego 2014 roku sąd wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty k. 46).

W dniu 14 marca 2014 roku pozwany złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykonywał zlecenie przewozu mięsa mrożonego z G. do Finlandii, jednakże jego kontrahentem nie była powodowa spółka, lecz przedsiębiorstwo spedycyjne – (...); wobec powyższego pozwany zarzucił brak legitymacji procesowej biernej po swojej stronie, skoro stroną umowy z powodową spółką było wskazane przedsiębiorstwo spedycyjne, nie zaś pozwany. Ponadto pozwany podniósł, że przewóz mrożonego mięsa do Finlandii został wykonany prawidłowo, natomiast nieutrzymanie jego temperatury spowodowane zostało przekazaniem do transportu przez nadawcę mięsa niedostatecznie zmrożonego, częściowo w stanie zepsucia i rozkładu, w związku z czym chłodnia nie mogła obniżyć temperatury 11 ton mięsa do temperatury panującej w chłodni. Poza tym pozwany podniósł, że strona powodowa nie wykazała wysokości poniesionej szkody albowiem nie wykazała, że cała partia mięsa zwróconego przez odbiorcę w Finlandii nie nadawała się do spożycia przez ludzi lecz jedynie do sprzedaży na karmę dla zwierząt za symboliczną zapłatę (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 52 – 58).

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko procesowe, podnosząc, że umowa przewozu zawarta została z pozwanym, albowiem wskazywana przez pozwanego firma przewozowa (...) prowadzi działalność ograniczoną jedynie do krajowego transportu drogowego, nie obejmuje zaś przewozów międzynarodowych, zatem zlecenie wykonania przewozu temu przedsiębiorstwu nie mogło być przez nie wykonane. Ponadto strona powodowa podtrzymała swoje twierdzenia o nieprawidłowym wykonaniu przewozu przez pozwanego, zaprzeczając, aby mięso przekazane do transportu nie było należytej jakości (odpowiedź na sprzeciw k. 77 – 78).

Pozwany podtrzymał swoje stanowisko w sprawie oraz argumentację przedstawioną w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany Z. K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...), w miejscowości L. (bezsporne – wydruk z CEIDG k. 14).

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej pozwany wykonywał zlecenie przewozu 11 ton mięsa mrożonego należącego do powodowej Spółki, z jej siedziby w G. do jej kontrahenta do Finlandii, na podstawie dokumentu CMR z dnia 18 lutego 2013 r., o wartości 29.290 EUR (bezsporne – kopia listu przewozowego CMR k. 15, kopia faktury k. 26).

W warunkach zlecenia przekazanych pozwanemu wyraźnie podany został wymóg zapewnienia stałej temperatury w transporcie na poziomie -18 °C (dowód: kopia dokumentu handlowego k. 17, kopia zlecenia transportowego k. 19).

Przy załadunku w siedzibie powodowej Spółki towar poddawany jest kontroli, która nie wykazała żadnych nieprawidłowości w zakresie jakości mięsa oraz stopnia jego zamrożenia (dowód: zeznania świadka Ł. M. na rozprawie w dniu 3.09.2014 r. k. 123).

Po dostarczeniu towaru do Finlandii odbiorca zweryfikował temperaturę mięsa i ustalił, że jest ona wyższa niż -18 °C (około -13,8 °C do -16,4 °C) wobec czego odmówił przyjęcia towaru. W związku z tym powodowa spółka sporządziła

protokół reklamacji z dnia 20 lutego 2013 roku (dowód: wyniki pomiaru temperatury k. 20, protokół reklamacji k. 21, zeznania świadków Ł. M. i P. K. na rozprawie w dniu 3.09.2014 r. k. 123).

Następnie towar został przywieziony zwrótnie z Finlandii do strony powodowej tym samym samochodem przez przedsiębiorstwo pozwanego. Przy odbiorze zweryfikowano temperaturę mięsa w obecności kierowcy – była ona wyższa niż $-18\text{ }^{\circ}\text{C}$ ($-16\text{ }^{\circ}\text{C}$ do $-18\text{ }^{\circ}\text{C}$), co potwierdzono notatką z 22 lutego 2013 r. (dowód: rejestry temperatur k. 22-24, notatka z pomiaru temperatur k. 25, zeznania świadka Ł. M. na rozprawie w dniu 3.09.2014 r. k. 123).

Ponieważ mięso nie nadawało się do sprzedaży do produkcji żywności, zostało ono zbyte producentowi karmy dla zwierząt za cenę 4389 zł (dowód: faktura z 15.03.2013 r. k. 27).

W dniu 29 stycznia 2014 roku powodowa spółka wystawiła pozwanemu notę obciążeniową na kwotę 28.240,13 EUR, z tytułu odszkodowania za uszkodzenie towaru w transporcie na trasie Polska – Finlandia na podstawie listu przewozowego CMR z dnia 18.02.2013 r. (dowód: kopia noty obciążeniowej k. 29).

Szkoda została zgłoszona także ubezpieczycielowi pozwanego – (...) S.A. w W.. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel ten podjął decyzję o odmowie wypłaty odszkodowania za reklamowany ładunek mięsa, uzasadniając swoje stanowisko brakiem dowodów na postawienie tezy, że to szkody doszło z winy ubezpieczonego przewoźnika (dowód: pismo (...) W. k. 32).

W trakcie transportu wykonanego przez przedsiębiorstwo pozwanego, nie mogły zachodzić procesy gnilne mięsa, bo było ono zamrożone. Intensywność procesów gnilnych mogąca wydzielać ciepło w tak dużej ilości, aby spowodować wzrost temperatury w chłodni, musiałyby zachodzić w temperaturze powyżej $0\text{ }^{\circ}\text{C}$. Przyczyną wzrostu temperatury w chłodni mogło być jedynie niedostateczne zamrożenie jakiejś partii mięsa załadowanego do chłodni transportowej. Gdyby mięso wołowe i wieprzowe powodowej spółki było świeże, pełnowartościowe, a następnie zostałyby zamrożone w temperaturze $-18\text{ }^{\circ}\text{C}$ i przewożone przez 5 dni w temperaturach wynikających z wydruków temperatur chłodni transportowej, nadawałoby się do spożycia przez ludzi, albowiem nie ma takiej możliwości, aby nieznaczny wzrost ujemnej temperatury powietrza w chłodni spowodował zepsucie mięsa. Takie temperatury powietrza nie mogły nawet spowodować wzrostu temperatury wewnątrz spakowanych bloków mięsa. W konsekwencji, przyczyn zepsucia mięsa mrożonego, z którym związane jest żądanie pozwu, nie można upatrywać po stronie przewoźnika, skoro przyczyną zepsucia mięsa było niewłaściwe przygotowanie go do transportu. Agregat chłodniczy podczas transportu mięsa działał prawidłowo, albowiem zarówno temperatura powietrza jak i mięsa w czasie przebywania w chłodni obniżyła się. Nieszczelność nadwozia naczepy chłodniczej była uchybieniem, ale nie była przyczyną zepsucia się mięsa w transporcie (dowód: opinia biegłego zakresu chłodnictwa klimatyzacji i pomp ciepła k. 258 – 268).

Sąd zważył, co następuje:

W sprawie zastosowanie znajdują przepisy Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) z 19 maja 1956 r. (Dz. U. z 1962 r. Nr 49, poz. 238, z późn. zm.), albowiem, zgodnie z art. 1 ust. 1 tej Konwencji, stosuje się ją „do wszelkiej umowy o zarobkowy przewóz drogowy towarów pojazdami, niezależnie od miejsca zamieszkania i przynależności państwowej stron, jeżeli miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsca przewidziane dla jej dostawy, stosownie do ich oznaczenia w umowie, znajdują się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się”.

Zgodnie z art. 17. ust. 1 przytoczonej Konwencji CMR, przewoźnik odpowiada za całkowite lub częściowe zaginięcie towaru lub za jego uszkodzenie, które nastąpiło w czasie między przyjęciem towaru a jego wydaniem, jak również za opóźnienie dostawy.

Jak jednak stanowi art. 17 ust. 2 Konwencji CMR, przewoźnik jest zwolniony od tej odpowiedzialności, jeżeli zaginięcie, uszkodzenie lub opóźnienie spowodowane zostało winą osoby uprawnionej, jej zleceniem nie wynikającym z winy przewoźnika, wadą własną towaru lub okolicznościami, których przewoźnik nie mógł uniknąć i których następstwom nie mógł zapobiec.

Dowód, że zaginięcie, uszkodzenie lub opóźnienie spowodowane zostało jedną z przyczyn przewidzianych w artykule 17 ust. 2 Konwencji CMR, ciąży na przewoźniku (art. 18 ust. 1 Konwencji CMR).

W rozpoznanej sprawie pozwany przewoźnik zdołał wykazać, że uszkodzenie przesyłki w postaci zamrożonego mięsa, spowodowane zostało winą osoby uprawnionej, ewentualnie okolicznościami, których przewoźnik nie mógł uniknąć i których następstwom nie mógł zapobiec.

Wykazanie owej okoliczności zwalniającej pozwanego od odpowiedzialności, nastąpiło przede wszystkim za pomocą dowodów z wydruków temperatur w chłodni podczas transportu mięsa oraz opinii biegłego z zakresu chłodnictwa, który na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów wydał opinię stwierdzającą niemożliwość powstania procesów gnilnych przewożonego mięsa z przyczyn leżących po stronie przewoźnika, w szczególności na skutek wyższej, od określonej w zleceniu przewozu, temperatury zamrożonego mięsa. Mając na uwadze kategorię treść opinii biegłego, Sąd odmówił mocy dowodowej zeznaniom świadków w zakresie ich twierdzeń, jakoby mięso było należycie przygotowane przez powodową Spółkę do transportu wykonanego przez przedsiębiorstwo pozwanego.

Sąd oddalił natomiast wnioski strony powodowej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego zakresu weterynarii oraz o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu chłodnictwa na okoliczność, czy w sytuacji, gdy mięso po zwrocie do powodowej spółki nie było przechowywane w warunkach chłodniczych, tylko przez kilka dni po zwrocie mięsa w temperaturze powyżej 0 °C, czy w tym okresie mogły zachodzić procesy gnilne i w konsekwencji czy objawy psucia się mięsa stwierdzone podczas oględzin w dniu 5 marca 2013 roku mogły być wynikiem procesów gnilnych zachodzących w okresie pomiędzy 22 lutego 2013 a dniem 5 marca 2013 roku oraz czy przyjmując założenie, że procesy gnilne mięsa nastąpiły po zwrocie towaru wskutek jego przechowywania przez powodową spółkę w temperaturze powyżej 0 °C, istnieją w materiale dowodowym wystarczające podstawy do jednoznacznego stwierdzenia, że mięso przekazane do transportu było złej jakości, w szczególności aby mięso poddane było wcześniej procesom gnilnym. Wobec jednoznacznej treści niezakwestionowanej przez strony opinii biegłego B. G., brak było podstaw do kontynuowania postępowania dowodowego w kierunku ustalania przyczyn procesów gnilnych stwierdzonych w przedmiotowym mięsie po jego zwrocie powodowej spółce, skoro wykluczone zostały przyczyny leżące po stronie wykonującego przewóz mięsa. Decydujące jest tu stwierdzenie, że procesy gnilne nie mogły zachodzić w zakresie temperatur panujących w chłodni transportowej podczas przewozu mięsa, zatem nieistotne jest, w jakim innym momencie one zaszły – czy przed przekazaniem towaru do przewozu, czy po jego zwrocie powodowej spółce.

Skoro zatem pozwany wykazał okoliczność zwalniającą go od odpowiedzialności za utratę świeżości przewożonego towaru, powództwo podlega oddaleniu jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając je od strony powodowej, która przegrała proces. Na koszty poniesione przez pozwanego złożyła się opłata za czynności adwokackie 3600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego 17 zł oraz uiszczona zaliczka na koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego 1500 zł.

Na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. - Dz. U. z 2014 r., poz. 1025, z późn. zm.) w zw. z art. 113 tejże ustawy oraz art. 98 § 1 k.p.c., orzeczono o ściągnięciu od strony powodowej nieuiszczonych wydatków związanych z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego, poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

doręczyć odpis wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikowi strony powodowej